

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 28/02-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. J. G., bytom J., H., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. V. Š., H., vo veci porušenia jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 a čl. 3 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 46-24 K 193/99-908 zo 16. februára 2001 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Obo 126/2001 z 28. júna 2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. J. G. **o d m i e t a** ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. septembra 2002 doručená sťažnosť JUDr. J. G., bytom J., H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného komerčným právnikom JUDr. V. Š., H., ktorou namieta porušenie jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 1 a čl. 3 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.

46-24 K 193/99-908 zo 16. februára 2001 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Obo 126/2001 z 28. júna 2001.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vyslovil, že uvedenými rozhodnutiami došlo k porušeniu jeho vyššie označených základných práv, napadnuté rozhodnutia zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiada, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Ústavný súd je podľa článku 127 ods. 1 ústavy (s účinnosťou od 1. januára 2002) oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Bližšie podmienky konania o sťažnostiach sú upravené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2 a § 49 až 56 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Nesplnenie niektorej zo všeobecných alebo osobitných podmienok konania o sťažnostiach vyžadovaných podľa vyššie citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a skúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť.

K porušeniu základných práv sťažovateľa označených v jeho sťažnosti malo podľa neho dôjsť uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 46-24 K 193/99-908 zo 16. februára 2001 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Obo 126/2001 z 28. júna 2001.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa a pripojených príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľom napadnuté uznesenie prvostupňového súdu v spojení s uznesením odvolacieho súdu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva, nadobudlo právoplatnosť 9. júla 2001.

S prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým mali byť porušené základné práva sťažovateľa, a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 9. september 2002, je potrebné konštatovať, že lehota ustanovená zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľovi uplynula skôr, než podal túto sťažnosť. To by platilo aj v prípade, ak by sa táto lehota počítala od účinnosti zákona č. 124/2002 Z. z., ktorým sa zmení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, t. j. od 20. marca 2002.

Ústavný súd preto na predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. októbra 2002